

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “เจตคติและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการนำเสนอเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ในหัวข้อแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะแบ่งประเด็นศึกษาเป็น 5 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ความหมายของเจตคติ 2) องค์ประกอบของเจตคติ 3) ลักษณะของเจตคติ 4) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ และ 5) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ความหมายของเจตคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายเจตคติว่า “ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง.” และภาษาอังกฤษใช้คำว่า attitude

สงวนศรี วิรัชชัย (2527) ให้ความหมายเจตคติว่าเป็นสภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ อาจเป็น วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน เป็นต้น ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของเจตคติที่มี

พจนานุกรม Cambridge (2019) ให้คำจำกัดความของเจตคติหรือ attitude ว่าหมายถึง “ความรู้สึกหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างหรือบางคนหรือวิธีการปฏิบัติที่เกิดจากสิ่งนี้” (a feeling or opinion about something or someone, or a way of behaving that is caused by this)

นอกจากนี้ สมเกียรติ รัชชมน (2554) อธิบายว่าทั้ง เจตคติ และ ทักษะคติ เป็นศัพท์บัญญัติขึ้นใช้ในภาษาไทยแทนคำ attitude ในภาษาอังกฤษ แต่เรายังบัญญัติเป็นภาษาบาลี-สันสกฤต เพราะภาษาบาลี-สันสกฤตได้เข้ามาอยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยช้านาน เจตคติเกิดจาก เจต (เจ-ตะ) + คติ (คะ-ติ) “เจต” เป็นบาลี (สันสกฤตใช้ เจตส) หมายถึงใจ หรือ สิ่งที่คิด ส่วนคำ “คติ” เป็นบาลี หมายถึง เรื่องทาง แนวทาง ความเป็นไปได้ ดังนั้น “เจตคติ” จึงอาจแปลได้ว่า แนวทางที่คิด หรือ ที่เกิดขึ้นในใจ ทักษะคติ

มาจากคำ attitude ในภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน คำนี้เกิดจาก ทศน+ คติ คำ “ทศน” มาจาก ทรศน ใน ภาษาสันสกฤต หมายถึง ความเห็น การเห็น เครื่องรู้เห็น สิ่งที่เห็น การแสดง จึงอาจแปลความได้ว่า “ทาง ที่เห็น” “แนวความคิดเห็น” นั่นเอง การใช้คำ “ทศนคติ” กับ “เจตคติ” จึงไม่มีนัยที่แตกต่างกันเมื่อใช้ แทน “attitude” เพียงแต่ถ้าเลือกใช้ “เจตคติ” ให้เข้ากับยุคสมัย เพราะได้เลือกใช้คำตามที่สังคมได้ กำหนดขึ้นใหม่แล้ว

สรุปได้ว่าเจตคติหมายถึงความเข้าใจ ความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งต่างๆ หรือผู้คนหรือ วิธีการปฏิบัติที่เกิดจากสิ่งนี้ คำศัพท์ “ทศนคติ” กับ “เจตคติ” ไม่มีนัยที่แตกต่างกันเมื่อหมายถึง “attitude”

องค์ประกอบของเจตคติ

อริสรา จรูญธรรม (2559) อธิบายว่าองค์ประกอบเจตคติมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) คือ ความรู้ความคิดของ บุคคลที่จะพิจารณากระทำตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) คือสภาพอารมณ์ซึ่งเป็นผลจาก ความคิด ถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ดี หรือไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลนั้นจะรู้สึกยอมรับหรือปฏิเสธต่อสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (Behavioral Component) คือความรู้สึกโน้มเอียงที่จะ ปฏิบัติซึ่งจะอยู่ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธต่อสิ่งต่างๆ

ศุภวัฒน์ ปภัสสรกาญจน์ (2553) มีความเห็นว่าโดยทั่วไป เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้าน ความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้นๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือ ช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้นๆ
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้าน ความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมิน ค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

องค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจ มาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioural Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความ พร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือ

คัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับ
ความรู้สึกที่มีอยู่

เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะประกอบด้วยทั้งสามองค์ประกอบ แต่จะมีปริมาณมากน้อย
แตกต่างกันไป บุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี
ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่

ลักษณะของเจตคติ

ปรเมษฐ์ กลิ่นหอม (2552) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติดังนี้

1. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรมแต่เป็นสภาวะของจิตใจซึ่งเป็นแนวโน้มของการแสดงพฤติกรรมว่าจะ
เป็นเชิงบวก หรือเชิงลบ
2. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ เมื่อบุคคลเรียนรู้ว่าสิ่งใดทำให้เกิด
ความพึงพอใจ เกิดผลดี ก็เกิดเจตคติเชิงบวก หากเป็นไปในทางตรงข้ามมักเกิดเจตคติเชิงลบต่อสิ่ง
นั้น
3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ ความรู้สึกที่รุนแรง หรือที่สะสมมาเป็นเวลานาน หรือประสบการณ์
ที่ทำให้เกิดความคิด ความรู้สึกที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันซ้ำๆ จะทำให้เกิดเจตคติได้เร็ว และมั่นคง
4. เจตคติเป็นสิ่งซับซ้อน คนแต่ละคนจะมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง
ของผู้คน ซึ่งประกอบด้วยประสบการณ์ การรับรู้ และการเรียนรู้ของแต่ละคนต่อสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น
5. เจตคติสามารถใช้ในการคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไปได้ เพราะโดยทั่วไปคนที่มี
เจตคติดีต่อสิ่งใด ก็จะแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งนั้น เช่น ผู้มีเจตคติดีต่อกีฬา ก็จะแสดงพฤติกรรมที่ดีใน
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับกีฬา
6. เจตคติจะมีความคงทน และแน่นอนพอสมควร แต่เจตคติก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้ามีการ
วางเงื่อนไข หรือจัดสภาพสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและดำเนินการอย่างต่อเนื่องกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ปรเมษฐ์ กลิ่นหอม (2552) ยังกล่าวถึงปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ควร
คำนึงถึงดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญ จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล มากกว่าผู้ไม่เชี่ยวชาญ เพราะ
บุคคลทั่วไปย่อมจะศรัทธา และให้ความเชื่อถือในผู้เชี่ยวชาญมากกว่าอยู่แล้ว
2. ข้อมูลข่าวสารที่เป็นกลาง จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล มากกว่าข้อมูลข่าวสาร
ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีเจตนาที่ให้ผู้รับคล้อยตาม และบ่อยครั้งที่ข้อมูลข่าวสารประเภทหลังนี้
ได้รับการต่อต้านแทนที่จะได้รับการคล้อยตาม
3. แหล่งข้อมูลที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก อยู่ในความสนใจ และได้รับความนิยมชมชอบ มีอิทธิพลต่อ
การเปลี่ยนแปลงเจตคติ มากกว่าแหล่งข้อมูล ที่ธรรมดาทั่วไป

4. บุคคลที่มีอัตมโนทัศน์ (self-concept) ต่ำ จะถูกชักจูงให้เปลี่ยนแปลงเจตคติได้ง่ายกว่าบุคคลที่มีอัตมโนทัศน์สูง

5. บุคคลที่รู้ข้อมูลด้านเดียว การสื่อสารที่ให้ข้อมูลข่าวสารทั้ง 2 ด้าน คือทั้งด้านดีและด้านไม่ดี จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ดีกว่า ส่วนบุคคลที่รู้ข้อมูลทั้ง 2 ด้าน การสื่อสารที่ให้ข้อมูลด้านเดียวจะให้ผลในการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ดีกว่า

6. วิธีการสื่อสารด้วยการพูดที่คล่อง ชัดเจน และเป็นธรรมชาติ จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ มากกว่าการพูดซ้ำๆ และไม่ต่อเนื่อง เพราะการพูด แสดงถึงการมีความสามารถ และความน่าเชื่อถือ โดยสรุปคือการเปลี่ยนแปลงเจตคติสามารถเกิดขึ้นได้จากแหล่งที่มาของข่าวสารข้อมูล เนื้อหาของข้อมูล วิธีการสื่อสาร และ กลุ่มหรือบุคคลเป้าหมายที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เจตคติของผู้เรียนส่งผลต่อการเรียนรู้ เช่นเดียวกับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เจตคติสามารถเป็นแรงผลักดันต่อความปรารถนาของผู้เรียนที่จะเรียนรู้ภาษา ฝึกฝนจนเกิดความเชี่ยวชาญในภาษาที่เรียนได้ Olenka Bilash Bio (2009) มีความเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติของผู้เรียนภาษาสามารถจำแนกได้ดังนี้ (1) เจตคติต่อภาษาต่างประเทศเป้าหมายที่เรียน (2) เจตคติต่อเจ้าของภาษา (3) เจตคติต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (4) คุณค่าทางสังคมของการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย (5) การใช้ภาษาเป้าหมายนั้น และ (6) ความสัมพันธ์ของผู้เรียนเกี่ยวข้องกับในฐานะสมาชิกของวัฒนธรรมนั้นๆ ประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบต่อเจตคติของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษานั้นๆ ได้

Erika-Mária TÓDOR Zsuzsanna DÉGI (2016)กล่าวว่าเจตคติของผู้เรียนภาษาที่มีต่อภาษาและเจ้าของภาษามีอิทธิพลอย่างมากต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาและผลการเรียนรู้ มีการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาแสดงให้เห็นว่าเจตคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่น เจตคติเชิงบวกต่อภาษาและเจ้าของภาษาสามารถนำไปสู่แรงจูงใจที่เพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษา เจตคติของผู้เรียนนั้นพิจารณาจากประสบการณ์การใช้ภาษาของเขา จากปัจจัยทางอารมณ์และความรู้ความเข้าใจ และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เฉพาะเจาะจง

Bandar M. S. Al-Sobhi (2017)กล่าวว่าผู้เรียนที่มีเจตคติหรือทัศนคติในเชิงบวกและมีแรงจูงใจในระดับสูง จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาตนเองด้านการเรียนภาษาที่สอง และเมื่อประสบความสำเร็จซ้ำอีกก็จะสร้างเจตคติเชิงบวกกับการเรียนรู้ภาษามากยิ่งขึ้น ในทางกลับกันถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ไม่ดี มีความเครียดคับข้องใจ ก็จะสร้างเจตคติเชิงลบกับการเรียนภาษา ดังนั้นการเปลี่ยนเจตคติเชิงลบของผู้เรียนที่มีต่อภาษาที่สองให้กลายเป็นเจตคติเชิงบวกจึงเป็นหนึ่งในบรรดาขั้นตอน

ที่จำเป็นที่สุดในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้สอนควรคำนึงถึงเจตคติของผู้เรียนในระหว่างกระบวนการสอนด้วย

Olenka Bilash Bio (2009) กล่าวว่าเจตคติของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การมีเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เจตคติเชิงบวกอาจกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษาซึ่งจะเพิ่มปริมาณทักษะและข้อมูลที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไป เจตคติเชิงบวกมักทำให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งสามารถช่วยพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ภาษา เจตคติเชิงบวกนำมาซึ่งความพยายามโดยรวมที่มากขึ้นในส่วนของผู้เรียนภาษาและมักจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จมากขึ้นในแง่ของความสามารถทางภาษาในภาพรวมและความสามารถในทักษะภาษาเฉพาะทาง เช่น การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เจตคติเชิงบวกยังช่วยให้ผู้เรียนรักษาทักษะทางภาษาหลังจากการสอนในชั้นเรียนสิ้นสุดลงได้

Olenka Bilash Bio (2009) ยังมีความคิดเห็นว่าผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนพัฒนาและรักษาเจตคติเชิงบวกในห้องเรียนภาษาได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งสำคัญมากในการเรียนรู้ภาษา ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการเรียน ควรมีความตื่นตัวกระตุ้นและน่าสนใจสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับเจตคติที่ผู้เรียนนำมาสู่การเรียนรู้ภาษาที่สอง และผู้สอนเองอาจต้องเปลี่ยนเจตคติหรือมุมมองเชิงลบต่อวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย ผู้คนเจ้าของภาษาและกระบวนการเรียนรู้ภาษา

สรุปได้ว่าเจตคติของผู้เรียนภาษาอังกฤษมีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบต่อการเรียนรู้ภาษา ในที่นี้จะพิจารณาเจตคติในบริบทการเรียนการสอนในชั้นเรียนปัจจุบัน คือเจตคติที่มีต่อตัวภาษาอังกฤษ เจตคติต่อเจ้าของภาษาหรือคนที่ใช้ภาษานี้ เจตคติต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา คุณค่าทางสังคมของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ และความสัมพันธ์ของผู้เรียนต่อภาษานั้นๆ เจตคติเป็นสิ่งสำคัญมากในการเรียนรู้ภาษา ครูผู้สอนจึงควรให้ความสนใจกับเจตคติของผู้เรียน โดยการบูรณาการวิธีการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนสื่อการเรียนให้น่าสนใจ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป็นต้น

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีประเด็นศึกษา คือ 1) ความหมายของพฤติกรรม 2) องค์ประกอบของพฤติกรรม 3) ประเภทของพฤติกรรม 4) พฤติกรรมการเรียนรู้

ความหมายของพฤติกรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายพฤติกรรมว่าหมายถึง “การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า” เช่น สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ การศึกษาควรมุ่งสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดย ลด ละ เลิกพฤติกรรมที่สร้างปัญหาให้สังคม เป็นต้น

ซัยยงค์ พรหมวงศ์ (มปป) อธิบายว่าพฤติกรรม หมายถึง การแสดงและกิริยาท่าทางของสิ่งมีชีวิตที่เกิดร่วมกันกับสิ่งแวดล้อม เป็นการตอบสนองของระบบหรือสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าหรือการรับเข้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก มีสติหรือไม่มีสติระลึกรู้ ชัดเจนหรือแอบแฝง และโดยตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจ

พจนานุกรม Cambridge (2019) ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมหรือ Behavior ว่าหมายถึง “วิธีการที่บุคคล สัตว์ สสาร ฯลฯ กระทำในสถานการณ์เฉพาะหรือภายใต้เงื่อนไขเฉพาะ” (the way that a person, an animal, a substance, etc. behaves in a particular situation or under particular conditions)

พจนานุกรมธุรกิจ (Business Dictionary, 2019) ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมหรือ Behavior ว่าหมายถึง “การตอบสนองของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อการกระทำ ต่อสิ่งแวดล้อม ต่อบุคคลหรือสิ่งเร้า” (A response of an individual or group to an action, environment, person, or stimulus.)

โดยสรุปพฤติกรรมจึงหมายถึงสิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกมา ตอบสนอง หรือโต้ตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสภาพการณ์ใด สภาพการณ์หนึ่งโดยผู้อื่นสามารถสังเกตได้

องค์ประกอบของพฤติกรรม

IM2 คลังความรู้ออนไลน์ (2559) อธิบายไว้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. การรับรู้ เป็นการแปลความหมายจากการสัมผัส โดยเริ่มตั้งแต่การมีสิ่งเร้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้าและส่งกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อการแปลความ
2. การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลก่อนข้างถาวร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน มิใช่ผลจากการตอบสนองของสัญชาตญาณ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ
3. การคิด เป็นกระบวนการของสมองในการสร้างสัญลักษณ์หรือภาพให้ปรากฏในสมอง เพื่อเป็นตัวแทนของวัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมช่วยให้เกิดความเข้าใจตนเอง ได้แนวทางในการปรับตนพัฒนาตน ช่วยให้เข้าใจผู้อื่นและเลือกเส้นทางชีวิตที่เหมาะสมแก่ตนเอง

ปรเมศวร์ กลิ่นหอม (2552) อธิบายถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ที่เป็นองค์ประกอบภายในตัวมนุษย์เอง ได้แก่ การรับรู้ สติปัญญา การคิด เจตคติ และอารมณ์ การรับรู้หมายถึงการแปลความหมายจากการสัมผัส กระบวนการสัมผัสเริ่มตั้งแต่การมีสิ่งเร้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้า และส่งประสาทไปยังสมองเพื่อการแปลความ การรับรู้จะมีองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1. สิ่งเร้า ได้แก่ วัตถุ แสง เสียง กลิ่น รสต่างๆ
2. อวัยวะรับสัมผัส ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น ผิวหนัง ถ้าไม่สมบูรณ์จะทำให้สูญเสียการรับรู้ได้
3. ประสาทในการรับสัมผัส เพื่อเป็นตัวกลางส่งกระแสประสาทจากอวัยวะรับสัมผัสไปยังสมองส่วนกลางเพื่อการแปลความ
4. ประสบการณ์เดิม การรู้จัก การจำได้ ทำให้การรับรู้ได้ดีขึ้น
5. ค่านิยม ทักษะคติ
6. ความใส่ใจ ความตั้งใจ ข้อมูลที่สิ่งกระทบกับอวัยวะรับสัมผัสอาจสูญหายได้ถ้าไม่มีความตั้งใจสนใจรับรู้
7. สภาพจิตใจอารมณ์ เช่นการคาดหวัง ความดีใจ เสียใจ
8. ความสามารถทางสติปัญญา ทำให้รับรู้ได้เร็ว รวมทั้งความสามารถในการประมวลความรู้เพื่อแปลความได้เร็วขึ้น

มนุษย์เมื่อพบสิ่งเร้าไม่ได้รับรู้ตามที่สิ่งเร้าปรากฏแต่จะนำมาจัดระบบตามหลักต่างๆ คือ 1) หลักแห่งความคล้ายคลึง (Principle of similarity) หมายความว่าสิ่งเร้าใดที่มีความคล้ายกันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน 2) หลักแห่งความใกล้ชิด (Principle of Proximity) หมายถึง สิ่งเร้าที่มีความใกล้กันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน และ 3) หลักแห่งความสมบูรณ์ (Principle of closure) เป็นการรับรู้สิ่งที่ไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ขึ้นองค์ประกอบของการรับรู้

ประเภทของพฤติกรรม

อาภรณ์ รัชไชย (2560) กล่าวถึงประเภทของพฤติกรรมว่าจำแนกออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด (Innate behavior) แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าชนิด เป็นพฤติกรรมที่ได้มาจากกรรมพันธุ์ สัตว์สามารถแสดงออกได้โดยไม่ต้องเรียนรู้มาก่อน มีแบบแผนเดียวกันไม่ค่อยมีการปรับเปลี่ยนโดยการเรียนรู้ มีลักษณะเฉพาะของแต่ละสปีชีส์
2. พฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning behavior) สามารถปรับเปลี่ยนได้อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ ไม่ใช่เกิดจากการที่สัตว์มีอายุมากขึ้น (Maturation) พฤติกรรมการเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากทั้งยีนและสิ่งแวดล้อม

หัสติน แก้ววิชิต (2559) อธิบายประเภทของพฤติกรรมว่าจะประกอบไปด้วยการกระทำหรือการแสดงออกที่สามารถสังเกตได้โดยตรง และกระบวนการทางจิตที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) คือ การกระทำหรือปฏิกิริยาทางร่างกาย ที่ทั้งตนเองและบุคคลอื่นสามารถ

สังเกตผ่านอวัยวะรับสัมผัสหรือประสาทสัมผัส ตา หู จมูก ลิ้น หรือ ผิวหนัง หรือใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ช่วยสังเกต ส่วนพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) คือ กระบวนการที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล จะโดยรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัวก็ตาม เป็นกระบวนการที่ไม่สามารถสังเกตได้และไม่สามารถใช้เครื่องมือวัดได้โดยตรง หากเจ้าของพฤติกรรมไม่บอกกล่าว ได้แก่ ความคิด อารมณ์ความรู้สึก ความจำ การรับรู้ ความฝัน รวมถึง การรับสัมผัสต่างๆ เช่น การได้ยิน การได้กลิ่น ความรู้สึกทางผิวหนัง เป็นต้น ทั้งนี้ พฤติกรรมภายในจำเป็นต้องอนุมานหรือคาดเดาผ่านพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในมีความหมายสอดคล้องกับกระบวนการทางจิตหรือจิตลักษณะ

พฤติกรรมการเรียนรู้

พฤติกรรมการเรียนรู้ (อาภรณ์ รัชไช : 2560) จำแนกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. พฤติกรรมความเคยชิน (Habituation) เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการที่สัตว์หยุดตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ซ้ำๆ กัน

2. พฤติกรรมการฝังใจ (Imprinting) เป็นพฤติกรรมที่ถูกกำหนดมาแล้วโดยยีน จะเกิดขึ้นเฉพาะในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต (Critical period) และมีลักษณะเป็น Irreversible learning สิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการฝังใจเรียกว่า Imprinting stimulus

3. การเรียนรู้แบบมีเงื่อนไข (Classical conditioning) หมายถึงการที่สัตว์เรียนรู้ที่จะนำสิ่งเร้าใหม่เข้าไปทดแทนสิ่งเร้าเดิมในการกระตุ้นให้สัตว์เกิดการตอบสนองตามธรรมชาติ สิ่งเร้าเดิมซึ่งปรกติกระตุ้นให้สัตว์เกิดการตอบสนองเรียกว่าสิ่งเร้าที่ไม่เป็นเงื่อนไข (Unconditioned stimulus) ส่วนสิ่งเร้าใหม่ซึ่งปรกติไม่กระตุ้นให้สัตว์แสดงการตอบสนองนี้เรียกว่าสิ่งเร้าที่เป็นเงื่อนไข (Conditioned stimulus)

4. การลองผิดลองถูก (Operant conditioning หรือ Trial and error) หมายถึงการที่สัตว์เรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงพฤติกรรมหนึ่งกับการได้รางวัลหรือการถูกลงโทษ เมื่อได้รางวัลสัตว์ก็จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำ แต่เมื่อถูกลงโทษสัตว์ก็จะหลีกเลี่ยงที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นอีก

5. การลอกเลียนแบบ (Observational learning) เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการที่สัตว์ดูพฤติกรรมของสัตว์อื่นและเรียนรู้ข้อมูลสำคัญบางอย่างแล้วทำตาม

6. การรู้จักใช้เหตุผล (Insight learning หรือ reasoning) หมายถึง การที่สัตว์สามารถแสดงพฤติกรรมได้ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรกถึงแม้ว่าสัตว์นั้นจะไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

7. การใช้ความคิดประมวลข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Cognition) การคิดประมวลข้อมูลเป็นลักษณะที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม และเป็นส่วนสำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรม

องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยามีความสำคัญต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ กลัณญู เพชรภรณ์ (2561) ประมวลไว้หลายประการ เช่น อายุ เวลา ความต้องการ แรงจูงใจ และความพร้อมของผู้เรียน

ตลอดจนสถานการณ์แวดล้อมและครูผู้สอน ระยะเวลาที่ผู้เรียนได้คลุกคลีกับการใช้ภาษา หากผู้เรียนต้องใช้ภาษาจริงอย่างต่อเนื่องกันจึงจะได้ผลดี ความต้องการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันจะเป็นแรงกระตุ้นให้ต้องเรียนรู้ภาษาของสังคมที่ตนอยู่ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับผู้ที่ตนต้องการจะติดต่อด้วย แรงจูงใจหรือความปรารถนาที่จะเรียนเพื่อตนจะได้ประสบความสำเร็จ ความพร้อมที่จะเรียนซึ่งขึ้นอยู่กับระดับวุฒิภาวะทางกายและสติปัญญาที่ผู้เรียนจะเรียนได้ดี สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมของผู้เรียน ซึ่งครูสามารถจัดขึ้นได้โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์เช่นนั้นได้จริง ครูยังเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด ความรู้ ความชำนาญ คุณภาพของครู รวมถึงความกระตือรือร้นในการสอนและการแสวงหาความรู้ของครูล้วนแต่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้สื่อและอุปกรณ์การสอนภาษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการให้ความหมาย การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และการฝึกทักษะต่างๆ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประทับใจ

กัลญู เพชรภรณ์ (2561) อ้างถึง Finocchiaro ที่ได้กล่าวถึงจิตวิทยาการสอนภาษาที่สองไว้ดังนี้

- 1) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อการเรียนรู้นั้นสัมพันธ์กับความต้องการและประสบการณ์ของผู้เรียน
- 2) การจัดลำดับเนื้อหาของภาษาในการสอนมีความสำคัญ ผู้สอนควรเรียงเนื้อหาที่รู้ไปยังเนื้อหาที่ไม่รู้ และจากง่ายไปหายาก
- 3) การฝึกหลายๆครั้ง เป็นสิ่งจำเป็น เพราะการเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องของทักษะที่ต้องทำซ้ำๆ
- 4) การฝึกซ้ำๆ ควรฝึกถี่ในระยะต้นๆแล้วค่อยเว้นช่วงห่างออกไป
- 5) การแก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ผู้เรียนทำผิด เพราะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ว่าสิ่งที่เขาทำนั้นถูกต้อง

จากพฤติกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวสะท้อนถึงกิจกรรมเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษที่จะส่งผลถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

สุธามาศ คชรัตน์ (2549) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษต่อการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชา โดยแยกตามชั้น ปี กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาวิชา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จำนวน 121 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F- test ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษต่อการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบโดยแยกตามชั้น ปี พบว่าระดับความพึงพอใจของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

กิจจา เทพศิริ และ ปัญพพร พจนปัญญา (2555) ได้วิจัยเรื่องทัศนคติของนักศึกษาซ่อมเสริมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและสาเหตุของความสำเร็จหรือความล้มเหลว วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือการศึกษาก่อนการเรียนภาษาอังกฤษและการระบุปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนวิชาปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษซึ่งเป็นนักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำจำนวน 542 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในแง่ของความสำเร็จของภาษาอังกฤษในการเรียน การทำงานในอนาคต และการสื่อสาร นักศึกษาจำนวนมากแสดงความคิดเห็นที่มีแนวโน้มว่าไม่ชอบภาษาอังกฤษ ไม่สนุกในการเรียน หรือยังไม่แน่ใจว่าตนเองชอบหรือมีความสุขกับการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ นักศึกษาระบุสาเหตุของความสำเร็จหรือล้มเหลวหลักสองปัจจัย คือ ความพยายามในการเรียน และครูผู้สอน ผลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้เข้าใจมุมมองนักศึกษาที่จัดอยู่ในกลุ่มที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ และดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียน และประสบความสำเร็จในการเรียนในอนาคต

พลายเล็ก อีราภรณ์ (2556) ได้วิจัยเรื่องเจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ และเปรียบเทียบเจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 5 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนประถมสาธิตและโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนคร โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างระดับประถมศึกษาจำนวน 308 คน และระดับมัธยมศึกษา จำนวน 337 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) เจตคติของนักเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ คือ มีความสนุกสนาน ความพึงพอใจของนักเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศในด้านบุคลิกภาพคือ ยิ้มแย้มแจ่มใส อารมณ์ดีและมีอารมณ์ขัน ส่วนในด้านการสอนนักเรียนในระดับประถมศึกษามีความพึงพอใจคือ มีความรู้ในเรื่องที่จะสอนเป็นอย่างดี และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจและหลากหลาย และในระดับมัธยมศึกษาข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติและความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน นักเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมัศึกษามีเจตคติและความพึง

พอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณิตา ลิ้มหัน ไพรวัลย์ รัตนพันธ์ อัญชลี ระสุข (2560) ได้ศึกษาทัศนคตินักศึกษาครูที่มีต่อการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้อังกฤษ โดยมิตัวต่งประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคตินักศึกษาครูที่มีต่อการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้อังกฤษและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับทัศนคติของนักศึกษาครูที่มีต่อการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้อังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชาสังคมศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ได้จากการเลือกแบบเจาะจง 141 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดทัศนคติ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Chi-square ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวม นักศึกษาครูชื่นชอบเรียนรู้อังกฤษผ่านภาพยนตร์มากที่สุด รองลงมาคือ YouTube และชอบเรียนรู้อังกฤษผ่านนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์น้อยที่สุด เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาพบว่านักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษชื่นชอบการเรียนรู้อังกฤษผ่านเพลงมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพยนตร์ ส่วนนักศึกษาครูสาขาวิชาสังคมศึกษาชอบเรียนรู้อังกฤษผ่านภาพยนตร์มากที่สุด รองลงมาคือ YouTube โดยภาพรวมนักศึกษาครูไม่ชื่นชอบการเรียนรู้อังกฤษผ่านวรรณกรรม/นวนิยาย และหนังสือเรียน

การตี นานาศิลป์ นัทธมน วุฑธานนท์ และคณะ (2560) ศึกษาเจตคติและอุปสรรคของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในจัดการเรียนการสอนวิชาชีพปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ เนื่องจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำหนดให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในระหว่างก่อนการฝึกปฏิบัติ (clinical teaching) และการประชุมปรึกษาหารือก่อน/หลังการฝึกปฏิบัติงาน งานวิจัยเชิงพรรณานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและอุปสรรคของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ และเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการเรียนวิชานี้ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้ จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบการตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 21.21 ปี เกรดเฉลี่ย 3.12 มากกว่าครึ่งเคยเรียนพิเศษภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ส่วนการนำภาษาอังกฤษมาใช้ ในการจัดการเรียนการสอนวิชานี้พบว่าปัญหาและอุปสรรคสำคัญได้แก่ การต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนพูดเป็นภาษาอังกฤษ การขาดความมั่นใจเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น เมื่อทดสอบความแตกต่างของสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษด้วย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วิลค็อกสัน พบว่าภายหลังการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างมีสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้จึงสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ชามีม อาเมต (Shameem Ahmed) (2558) ได้วิจัยเรื่องเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่มหาวิทยาลัยของรัฐในมาเลเซีย (Attitudes towards English Language Learning among EFL Learners at UMSKAL) โดยสำรวจผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรี 238 คนในมหาวิทยาลัยของรัฐในมาเลเซีย การสำรวจมุ่งเน้นไปที่เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและสาเหตุที่อาจขัดขวางการเรียนรู้ของเขา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม 19 ข้อ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เจตคติของผู้เรียนต่อการใช้ภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ 2) สาเหตุที่อาจมีอิทธิพลต่อผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียน 3) มุมมองของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในหมู่ผู้เรียนภาษาอังกฤษในมาเลเซีย ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพพบว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาในด้านการใช้งานเป็นไปในเชิงบวกอย่างมาก ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกในแง่ลบเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียน ผู้เรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในแง่ของการใช้งานและการมุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันซึ่งแสดงให้เห็นว่ารายวิชาหรือหลักสูตรเดียวหรือวิธีการสอนเดียวไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Sevim Inal -ilke Evin -A. Seda Saracaloğlu (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ (The Relation between Students' Attitudes toward Foreign Language and Foreign Language Achievement) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศและความสำเร็จด้านภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนปีสุดท้ายในโรงเรียนมัธยมใน Afşin และ Elbistan, K.Maraş เพื่อระบุทัศนคติของพวกเขาต่อภาษาในการเริ่มต้นงานอาชีพของเขาเมื่อจบมหาวิทยาลัย โดยใช้มาตรวัดทัศนคติทางภาษา (LAS) -Likert Type scale และใช้กับนักเรียนทุกคนเพื่อดูว่ามีความสัมพันธ์ใด ระหว่างทัศนคติกับความสำเร็จ พิจารณาระดับทัศนคติที่พัฒนาโดย Saracaloğlu (1992), การศึกษาคำตอบของนักเรียน 421 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ANOVA, t, Scheffe และ Tukey HSD test ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ การศึกษาบ่งชี้ว่ามีความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างความสำเร็จทางวิชาการหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศ แต่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างเพศและความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม นักเรียนหญิงมักมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาต่างประเทศมากกว่านักเรียนชาย

Artamonova, Tatiana. (2017) ได้วิจัยเรื่องการประเมินผลกระทบของการศึกษาระยะสั้นในต่างประเทศต่อทัศนคติของผู้เรียนภาษาที่สองที่มีต่อภาษาสเปน (Assessing the Impact of Short-Term Study Abroad on L2 Learners' Attitudes Towards Spanish) เนื่องจากเจตคติด้านภาษามี

หลายแง่มุมสามารถกำหนดให้เป็นมุมมองที่ประเมินได้ของภาษาและเอกลักษณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ รวมถึงผู้พูดเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง เจตคติทางภาษามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง เนื่องจากสัมพันธ์กับแรงจูงใจและความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนภาษา และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษา สิ่งสำคัญในการตรวจสอบการพัฒนาเจตคติทางภาษาในบริบทการเรียนรู้อันแตกต่างกันและการศึกษาในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องจากความนิยมที่เพิ่มขึ้นของโปรแกรมระหว่างประเทศและการสนับสนุนสถาบันที่เพิ่มขึ้น วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือ 1) ตรวจสอบแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาและภาษาที่สอง และ 2) ประเมินผลกระทบของการศึกษาระยะสั้นในต่างประเทศที่มีส่วนร่วมต่อเจตคติทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สองแบบสอบถามจึงถูกพัฒนาขึ้นเรียกว่าแบบสอบถามเจตคติทางภาษาสำหรับผู้เรียนภาษา ที่ช่วยให้วิเคราะห์เจตคติของผู้เรียนภาษาที่สองได้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น แบบสอบถามประกอบด้วยสามส่วนย่อยคือ "ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา" "การดึงดูดทางสังคมวัฒนธรรม" และ "คุณค่าของการพูดได้หลายภาษา" เพื่อประเมินผลกระทบของการศึกษาระยะสั้นในต่างประเทศต่อเจตคติด้านภาษา โดยมีการออกแบบให้ใช้ก่อนและหลังเรียน เมื่อเริ่มต้นและสิ้นสุดการศึกษาในต่างประเทศ สรรวจอิทธิพลของเจตคติทางภาษาด้วยคำถามปลายเปิด เพื่อทราบถึงเจตคติทางภาษาและรวบรวมรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักเรียนในระหว่างการศึกษาในต่างประเทศตามที่แสดงออกด้วยคำพูดของตนเอง ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมในการศึกษาต่อต่างประเทศนำไปสู่การพัฒนาเจตคติเชิงบวกที่เกี่ยวข้องกับ "ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา" นักเรียนยังได้จัดอันดับประสบการณ์การศึกษาในต่างประเทศว่าเป็นอิทธิพลที่ดีที่สุดต่อทัศนคติด้านภาษาของเขา นักเรียนแสดงให้เห็นว่าในระหว่างการศึกษาในต่างประเทศความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น ทักษะการใช้ภาษาที่พัฒนาขึ้นและเขาสนุกกับการใช้ทักษะภาษาในสถานการณ์จริง ผลลัพธ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการศึกษาในต่างประเทศเป็นบริบทที่เอื้อต่อการส่งเสริมผลลัพธ์ด้านบวกมีความหมายที่สำคัญสำหรับผู้เรียนและครูภาษาที่สอง